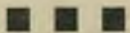

ראל לסופיה לורן נשכחה. הכוכבת שהי- פיעה עד אז ב-43 סרטים, ניהלה עתה בלונדון את החיים העצמאיים של בורגניה צנועת הכנסות. "כיכבתי ותיקנתי בעצמי את בגדי, הלכתי לקניות בשוק, ובישילתי במרירי. באותה תקופה עזרה לי אמי מאוד — היא לקחה את בני אליה. אז למדתי סוף סוף לשמור על הכסף. שילמתי את שכר הלימוד שלי."

יירי ישראלי ידוע התחלק בשנים אלה רבות עם דליה. זה היה מנחם גפן, שתמונתו גדולת-הממדים, בהשראת פיקאסו, תלויות עכשיו בביתה ב-שביציון. היא בנתה את הבית ב-1965. למען אמה ואחיה, מנחם היה יפה, הוא נראה כמו דויד של מיכאל אנג'לו, אבל הוא לא הצליח להבין שהישיבה המת- מדה בבית הטרופה לאט-לאט את דעתו. זה השתנה כאשר נתגלתה דליה בעלת- הקול בסוף 1969. על-ידי המפיק האנגלי

„פחד הקיום גורם לדליה חלומות בלהות“

מייק סלומן, בתוכנית טופול, סלומן החי- תים את הנערה בעלת קול הוויסקי הצרוד בשביל התקליט שיר אהבה. נזכרת דליה: „זה היה קשה מאוד. לא היה לי מושג על זימרה, לא ידעתי איך משמיעים ומקלי- טים את הקול. במשך כל החודש עשינו חזרות על השיר, וההקלטה באולפן נמ- שכה שלושה ימים. כיום, דרושות לי רק שלוש שעות לכך.“

ה גירסה הגרמנית של השיר מכרה תוך כמה חודשים מאה אלף תקלי- טים. קבע אחד המבקרים: „אין היא קאלאס... אבל יש לה קול שנחרת בוזי כרון בצורה יוצאת מהכלל.“ קבע שמואל רודנסקי, בגרמנית משובשת: „גו, דליה היא אשה יפה, וזה עוזר מאוד. ישראל היא ארץ קטנה וצעירה, ואנו מתגאים ב- בנות שלנו.“

הצעד מן המין אל הזימרה — עלה יפה. בדצמבר 1970 זכתה דליה לביא ב- מקום הראשון במישאל של העיתון המיק- צועני של תעשיית התקליטים הגרמנית. גילה אחד הייצרנים: „דליה לא ציפתה לזה. היא טילפנה כל יום כדי לברר כמה תקליטים נמכרו.“

תוך שנה כבשה לה דליה מקום ב- לבבות אורחי גרמניה בשני תקליטים נור- ספים. על השאלה: „איך את מתארת לעצ- מך את האשה המושלמת?“ ענו מאה קורי- אות בנות 17 של העיתון בילד: „כמו דליה לביא.“

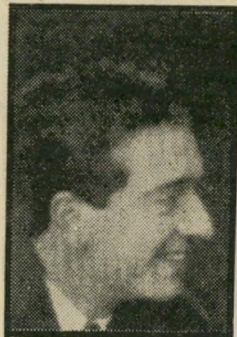
אומרת על עצמה אלילת בנות הטיפשי- עשרה: „הרגליים שלי דקות מדי, כפות הרגליים גדולות מדי, האף שלי עקום מדי, ואין לי הרבה השכלה.“

את הליקוי האחרון, לפחות, רוצה דליה לתקן. תוך חמש שנים, לכל היותר, היא רוצה לחדול מזימרתה, לפתוח בוטיק — ולהתחיל „לקרוא הרבה הרבה.“

בניכר: „הייתי אומללה מאוד. הנישואין הראשונים שלי היו בדיחה עצובה. ז'אק היה בן-של-אמא רכרוכי.“

שנתיים הספיקו לביאה לביא, והיא נטשה את הצרפתי הרכרוכי. „היתה לי קופת-חיטכון בצורת חזיר, ולתוכה הכנס- תי כל יום במשך השנתיים מטבע של חמישה פרנקים. זה הספיק בשביל כרטיס לרומא. מאז, לא ראיתי אגורה מכל הכסף שהרווחי בסרטים עד אז, ושהיה בגיהוול של ז'אק.“

כעבור כמה חודשים שוב הצליח גבר להסעיר את דליה. הפעם היה זה מתור איטלקי. דליה לא ידעה עליו אלא ששמו מרצלו, בן למשפחה ענייה, המנסה לרכוש את עולמו בעזרת מכונת-מול. בהתקף ריר

בעל אי

בעל בי

חבילב ספונטאני, העניקה לו דליה במתנה את כל הכנסותיה מהסרט איל דמוניו: 18 אלף דולר. מאז לא ראתה אותו יותר, למרות שביקשה מהמשטרה לחפש אחריו.

ה גבר השלישי שעשה רווחים מדליה היה הבמאי והשחקן האירי בן ה-42 ג'ון סליבאן, אותו הכירה דליה בהסרת לורד ג'ים סליבאן התגרש למענה ונשא אותה לאשה כשראוה היה כבר בדרך. „ידעתי שהוא קלסן, אבל אי-אפשר היה להילחם נגד תכונתו זו. בתקופה זו אי- ברתי כמעט את כל רכושי. גם היום אין הוא משלם אגורה בשביל ראובן. אבל אי- נני כועסת עליו.“

כשנפרד הווג ב-1968, היתה דליה חסרת אמצעים. במשך השנתיים הבאות, לא הציע לה איש כל תפקיד בסרט. תשובת ישר-

המוצר המוגמר
„אני רואה את עצמי כמוצר שיש לשווקו“, אומרת דליה על עצמה. „מוצר היצוא מכניס הדולרים מיספר 1 של מדינת ישראל“, מכניס אותה הגרמנים. בתמונה משמאל: דליה לביא ביים-המלח בעת תצלומי סרט הטלוויזיה הגרמני אודותיה.

